

מ"ת 46753/02/22 - מדינת ישראל נגד וורד גול ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 46753-02-22 מדינת ישראל נ' גול

בפני כב' השופט אילן סלע
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
ע"י עו"ד תמר איבלמן
נגד
וורד גול ע"י ב"כ עו"ד היבה קדומי
המבקשת
המשיב

החלטה

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. החלטה זו עוסקת בשאלת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו.

הרקע לבקשה

1. ברקע לבקשה, כתב אישום שהוגש כנגד המשיב המייחס לו עבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; עבירה של מעשה טרור של הצתה לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק העונשין, סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 וסעיף 29 לחוק העונשין; עבירה של מעשה פיזיות ממניע גזעני לפי סעיף 338(א)(3) וסעיפים 144 ו-29 לחוק העונשין; ועבירה של ניסיון היזק בזדון ממניע גזעני לפי סעיפים 452, 144, ו-25 ו-29 לחוק העונשין.

2. בכתב האישום נטען כי ביום 13.11.21 קשר המשיב יחד עם כעשרה צעירים נוספים קשר ליידות בקבוקי תבערה ולירות זיקוקים על דירות בשני מתחמי מגורים בשכונת ראס אל עמוד בהם מתגוררים יהודים, וזאת ממניע גזעני, אידאולוגי ולאומני כדי לעורר פחד או בהלה בציבור. נטען כי לאחר שהמשיב וחבריו הצטיידו בזיקוקים ובקבוקי תבערה הם הגיעו אל הבתים, וממרחק של כ-30 מטרים ירו לעברם את הזיקוקים ויידו את בקבוקי התבערה והאבנים. נטען גם, כי לפחות שלושה מבקבוקי התבערה שנזרקו על ידי המתפרעים נפלו בשטח המתחם של הבתים ונדלקו. אחד מהם גרם להצתת "דק" בחצר בסמוך לחלון של אחד הבתים וגרם לנזק המוערך בכאלפיים שקלים.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, עתרה המבקשת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בשל המסוכנות הנשקפת ממנו והנלמדת מהמעשים עצמם, שהם מעשים המהווים עבירות בטחון שנעשו תוך שימוש בנשק.

4. לא הייתה מחלוקת כי הראיות העיקריות, שלא לומר הכמעט בלעדיות, כנגד המשיב הם עדויות של שניים

מהשותפים בהתפרעות שהפלילו את המשיב בחקירותיהם במשטרה, מוסא איברהים נג'די (להלן: "מוסא") וסיף אלדין עוויס (להלן: "סיף"). ואולם, ב"כ המשיב טענה כי לא ניתן לבסס את הראיות על עדויות אלו, בפרט נוכח העובדה כי העבירות מיוחסות למשיב מכוח ביצוע בצוותא. שכן לדבריה, קיימות סתירות בין העדויות בכל הנוגע לתכנון המעשים.

5. לאחר העיון בחומר החקירה, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה ברמה הנדרשת בשלב זה. ואפרט.

6. סיף סיפר בחקירותיו בשב"כ, הן זו שביום 23.01.22 והן זו שביום 6.02.22, כי המשיב נטל חלק בהתפרעות. הוא סיפר כי קודם לכן הוא פגש בבית קפה את מוסא ואת קייס חסונה (להלן: "קייס"), ומוסא הציע להשתתף בהפרות סדר שעתידות להיות באותו יום. הנוכחים הסכימו להצטרף. הם הלכו לביתו של קייס, ושם עדכן קייס את אחמד יונס גול (להלן: "אחמד") בתכנית. אחמד הצטרף אליהם ולאחר מכן הצטרף גם המשיב. משם הלכו כולם אל המגרש של שכונת סילואן, שם הצטיידו בכפפות ועטו רעלות פנים ואחמד חילק זיקוקים לכלל הנוכחים. רעולי פנים שהיו במקום חילקו להם בקת"בים. בהמשך פירט את חלקו של כל אחד מהנוכחים.

7. דברים דומים סיפר סיף בחקירתו מיום 24.01.22 אודות ההשתתפות בהתפרעות שכללה ידיו אבנים ובקת"בים וירי זיקוקים לעבר בתי היהודים. הוא פרט שמות של ארבעה אנשים שהיו שותפים עימו במעשים, ביניהם מוסא, אחמד, קייס והמשיב. על שקדם לאירוע הוא סיפר כי פגש בבית קפה את קייס ואת מוסא, וזה האחרון הציע לו להצטרף לעימותים שליד בתי היהודים. הם הלכו לכיוון ביתו של קייס ובחלוף 10 דקות הגיע למקום אחמד. בשלב זה, נכח במקום גם המשיב, ומישהו מהנוכחים הציע להצטייד ברעלות. סיף סיפר כי הוא, מוסא, קייס והמשיב הלכו לכיוון המגרש ואחמד הגיע כעבור רבע שעה והביא שלושה בלוקים של זיקוקים. במקום היו עוד רעולי פנים וכ-15 בקת"בים. הם חילקו ביניהם את הזיקוקים ואת הבקת"בים, עטו רעלות והלכו לכיוון הבתים, שם ידו את הבקת"בים והאבנים וירו את הזיקוקים. הוא פרט את חלקו של כל אחד מהנוכחים, ביניהם המשיב שעמד ליד אחמד כשהם זרקו את הבקת"בים וירו את הזיקוקים. הוא ציין כי המשיב הוא אחיו של קייס והיכרות שלו היא דרכו. בהמשך הוא זיהה את האנשים עליהם סיפר בחקירה בתמונות שהוצגו לו. סיף חזר על דברים אלו בחקירה נוספת ביום 7.02.22. אכן בחקירתו מיום 10.02.22 הוצג למוסא הסרטון של האירוע והוא ציין כי אינו מצליח לזהות בו את האנשים. ואולם, אין בכך כדי לאיין את עדותו, בטח לא בשלב זה.

8. מוסא מסר גרסה דומה. בחקירתו מיום 7.02.22 הוא סיפר כי ישב בבית קפה עם חבריו קייס, אחמד וסיף והם הציעו לו להשתתף בעימותים שליד בתי היהודים. בתחילה סרב ולבסוף הסכים. באזור העימותים הוא ראה גם את המשיב ואדם נוסף בשם בכר. הוא ציין כי אחמד החזיק שלושה בלוקים של זיקוקים ובמקום היו כ-8 בקת"בים. את הנוכחים שלא היו עמו תחילה בבית הקפה ושהיו רעולי פנים הוא זיהה לפי הקול, ואולם חלק מהנוכחים לא עטו עדיין את הרעלות ולא היה קושי לזהות אותם. מוסא ציין גם הוא את חלקו של כל אחד מהמשתתפים, ביניהם המשיב שירה זיקוקים. בהמשך, הוא זיהה את המשיב ואת האחרים בתמונות שהוצגו לו.

9. יצוין, כי את הפגישה עם סיף, קייס ואחמד ציין מוסא כבר בחקירתו ביום 28.01.22. אז גם סיפר כי סיף ואחמד סיפרו לו על העימותים ושיש זיקוקים המוכנים לשימוש. הוא סיפר, כי סיף ואחמד וקייס הלכו יחד מבית הקפה לאזור

העיומותים והוא נסע הביתה ואחר כך הצטרף אליהם למגרש. עוד ציין, כי את המשיב הוא זיהה במגרש לפי הקול ותנועות הגוף. לדבריו, כל הנוכחים הצטיידו בזיקוקים וצעדו לעבר בתי היהודים לירות אותם שם.

10. אכן קיימות סתירות כלשהן באשר לתיאור האירועים שקדמו להתפרעות, בשלב התכנון. כך למשל לגרסת סיף, לאחר שהוא, מוסא וקייס נפגשו בבית הקפה, הוא, קייס ומוסא הלכו ביחד לביתו של קייס ואחמד הגיע מאוחר יותר, כשפעם ציין כי הוא הגיע יחד עם המשיב ופעם אחת ציין כי המשיב הגיע מאוחר יותר. לעומת זאת, לגרסתו של מוסא, אחמד נכח כבר בבית הקפה וכן ציין כי הוא לא הלך עם קייס סיף ואחמד מבית הקפה, אלא עבר דרך ביתו ואחר כך הצטרף אליהם. ואולם, טענות בדבר מהימנות העדים מקומן להתברר בהליך העיקרי.

11. לכן, גם אמירתו של סיף בחקירתו ביום 23.01.22 כי "אין לו בעייה להפליל את בכר עוויס אבל בפועל הוא אינו יודע אם הוא השתתף או לא" ולאחר מכן, בחקירה מאוחרת יותר, הוא מפליל את אותו בכר, אין לייחס לה משמעות רבה בשלב זה, בטרם יעומת סיף בבית המשפט עם כוונת דבריו. יש לזכור, כי גם סיף לא מסר גרסה מלאה בתחילה עד אשר בחר למסור גרסה מלאה לחוקרים.

12. בשלב זה, על בית המשפט להידרש לפוטנציאל הגלום בחומר הראיות ולהכרעה בשאלה האם קייס סיכו סביר שחומר הראיות בתיק יוביל להרשעתו של הנאשם (בש"פ 9896/16 מחיסן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.01.17)). במקרה זה, על פניו, אין מדובר בסתירות או פירכות מהותיות, שיש בהן ללמד בשלב זה על חולשה בולטת בתשתית הראייתית. הגרעין העיקרי של תיאור הדברים, הפגישה בבית הקפה, ההליכה של שלושה מהנוכחים אל המגרש כשהרביעי הגיע לאחר מכן, ובוודאי בכל הנוגע להשתלשלות האירועים לאחר מכן, ההתפרעות ויידוי האבנים והבקת"ים וירי הזיקוקים, די זהים בעדויותיהם של סיף ומוסא. מדובר בגרסאות מפורטות שניתנו מספר פעמים לאורך זמן ושהן צוינו פרטים זהים רבים. שניהם גם סיפרו כי בדרכם לבתי היהודים הם ניסו לחסום את הכביש באמצעות פחי זבל. עובדה זו ניתן לראות גם בסרטון, ויש בכך חיזוק לעדויותיהם. חיזוקים נוספים ניתן למצוא בהתכתובת בווטצאפ המשפחתי, כשאמו של המשיב כועסת על כך שקייס השאיר את הג'קט שלו והיא הבחינה שיש בו מסכות וכפפות "והשתגעה". בהמשך היא כותבת: "אתם רוצים לגרום לי להתקף לב, אתם" וקוראת לקייס לחזור הבייתה. המשיב התחמק בחקירותיו מלהתייחס למידע זה. קייס גם כותב בשעה 20:01 כי אדם שכיניו 'הולאכו' היה בבית הקפה ובהמשך בשעה 20:47 נשלחת הודעה "קייס וורד איפה אתם (?) מכים את ההתנחלות". גם שיחות הטלפון בסמוך לאירוע בין סיף לקייס ובין המשיב לקייס ולאחמד מחזקים את עדויות סיף ומוסא.

13. גם, ובעיקר, אין בחומר החקירה, בכלל זה בחקירתו של המשיב, מענה לשאלה מדוע שמוסא וסיף יפלילו לשווא את המשיב.

14. למעשה, המשיב בחקירותיו הרבות בשב"כ לצד הכחשה כללית של המיוחס לו, שמר על זכות השתיקה בכל פעם שנדרש להשיב על שאלה שנגעה לראיות המלמדות את השתתפותו באירוע. הכחשה כללית מסר גם בחקירותיו המאוחרות יותר במשטרה. ההלכה היא כי במסגרת הדיון בשאלת המעצר עד תום ההליכים, שתיקת הנאשם בחקירתו מחזקת את הראיות נגדו, בפרט כאשר הוצגה בפניו ראיות המסבכות אותו. שתיקתו של המשיב מול הממצאים שהוצגו

לו, עדויותיו של חבריו וההודעות בוטצ'אפ המשפחתי, מונעת את פיזור הערפל לגבי מעורבותו הלכאורית במיחוס לו בכתב האישום (ראו: בש"פ 5376/03 ליבני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.06.13); בש"פ 4667/12 אזולאי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.06.12)). בפרט, כאשר המשיב מסר הכחשה גורפת למיחוס לו.

15. חשוב לציין גם, כי לסתירות הנוגעות לתכנון המוקדם, לאמור הפגישה בבית הקפה וההליכה למגרש ולבתי היהודים, ככל שיש בה ללמד אודות מהימנות העדים (שכאמור אין בהם להשפיע בשלב זה), בכל הנוגע לייחוס כלל המעשים באירוע למשיב על יסוד הביצוע בצוותא, אינו סבור כי קיים צורך ממשי לפרטי התכנון המוקדם בבית הקפה. שכן, לא זו בלבד שגם שותפות ספונטנית יכולה, בנסיבות מסוימות, להיחשב לביצוע בצוותא (ע"פ 4693/01 מדינת ישראל נ' בביזאיב, פ"ד נו(5) 580 (2002)), אלא שבמקרה זה העדויות תומכות על הליכה של כלל השותפים, בכלל זה גם המשיב, מתוך מטרה ברורה, וכי המשיב היה שותף פעיל באירוע. זאת, גם אם לא הייתה נמצאת עדות ברורה על המעשים שנקט בפועל, יידוי אבן, השלכת בקת"ב או ירי זיקוק. עניין זה מקומו להתברר בהליך העיקרי.

16. על כן, על אף שבאחת מחקירותיו בשב"כ אמר מוסא כי לא ראה את המשיב מיידה אבנים; ועל אף שבחקירתו ביום 7.02.22 ציין מוסא בפירוט את חלקם של כל אחד מהמשתתפים, ולאחר מכן אמר כי אינו יכול לזהות במדויק מה עשה כל אחד מהמשתתפים בהתפרעות; וכמו כן, סיף ציין תחילה בחקירתו בשב"כ ביום 6.02.22 כי אינו בטוח לגבי חלקו של המשיב, ורק לאחר שאלות נוספות נזכר כי המשיב יידה אבנים וירה זיקוקים. הדעת על התפתחות זו בגרסתו תינתן בהליך העיקרי. בשלב זה, בשים לב לעדות בכללותה, די בגרסה הראשונית כי המשיב הגיע למקום גם אם אין עדות על מעשיו הספציפיים בפועל כדי לייחס לו עבירות בצוותא. זאת, נוכח העדות על הצטיידותו בזיקוקים והגעתו למקום יחד עם החבורה כולה.

17. בשולי הדברים אציין, כי בכל הנוגע לטענת ב"כ המשיב אודות האפליה לרעה של המשיב ושאר המתפרעים שנעצרו באירוע, שעה שהתושבים היהודים שיצאו לעבר המתפרעים תקפו אותם באבנים ואף בירי חי, והמשיכו, גם לאחר שהמתפרעים נמלטו, לפגוע בכלי רכב שחנו ושעברו במקום, כלל לא נחקרו וממילא גם לא נעצרו; הרי שבשלב זה, די בהצהרת ב"כ המבקשת כי נפתחה חקירה ונעשות פעולות על מנת להביא את האחראים למעשים אלו לחקירה.

סופו של יום אפוא, אני סבור כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב להוכחת האשמה ברמה הנדרשת בשלב זה.

ניתנה היום, ו' אדר ב' תשפ"ב, 09 מרץ 2022, במעמד
המתייצבים.